

[Arbejdsministeren]

forslag om at afvikle det kollektive aftalesystem på arbejdsmarkedet, og jeg synes, at hr. Arne Melchior burde anerkende, at forslagsstilleren har bragt et helt nyt og ganske spændende perspektiv ind i den fortsatte debat.

Grethe Fenger Møller (KF):

Jeg skal ikke ofre mange ord på hr. Arne Melchiors indlæg, men jeg er alligevel noget forundret, når hr. Arne Melchior taler med store bogstaver – det gjorde hr. Arne Melchior jo denne gang – om, at når vi stiller en forespørgsel, så er det, fordi vi vil lave regeringsstorm, »ballade i gården« osv., og ikke fordi vi ud fra saglig begrundelse, ud fra det, der nu er vores opfattelse, ønsker at få en for os rigtig afslutning på denne sag.

Jeg kan egentlig ikke forstå, at hr. Arne Melchior taler på den måde, men det gør hr. Arne Melchior nu engang, og så vil jeg minde hr. Arne Melchior om, at en af hans partifæller, hr. Brusvang, tidligere er kommet med et dagsordensforslag under en afslutningsdebat. Det drejede sig om fysiske blokader, og da kunne man godt fra CDs side bruge en dagsorden i politisk øjemed.

Jeg vil gerne takke hr. Niels Helveg Petersen. Så skete det, som jeg håbede, nemlig at vi allerede i dag kom til at mødes ved korsvejen. Hr. Niels Helveg Petersen sagde, at han ikke troede, at man kunne klare sig med at fremsætte et enkelt lovforslag. Det tror jeg heller ikke at man kan, det ved jeg ikke. Derfor har vi også brugt formuleringen »fremsætte lovforslag«, og det kan jo være ét, det kan også være flere lovforslag, hvis der er behov for det. Så jeg kan kun udtrykke håbet om, at hr. Niels Helveg Petersen og jeg til efteråret ikke alene kommer til at mødes ved en korsvej, men måske kommer til at gå hen ad vejen sammen.

(Kort bemærkning).

Mølgaard (DR):

Jeg må over for hr. Arne Melchior gøre opmærksom på, at der ikke er antydning af ballademageri i forbindelse med udarbejdelsen og fremsættelsen af dette forslag om motiveret dagsorden. Det er helt i overensstemmelse med gældende regler. Konstruktionen om, at dette skulle være en fjerdebehandling

af et lovforslag, har det heller intet med at gøre.

Det, der er indeholdt heri, er en opfordring til regeringen om at tage arbejdstøjet på, og hr. Arne Melchior burde være den første til at erkende, at arbejdsministeren ikke har villet tage arbejdstøjet på, uden at folketetinget lægger et væsentligt pres på arbejdsministeren. Lad arbejdsministeren i aften få en friaften og tage gallaen på, men i morgen skal han have arbejdstøjet på, og det lader sig kun gøre, hvis vi presser fra et folketingsflertals side, og det kan vi gøre gennem vedtagelsen af det forslag om motiveret dagsorden.

Må jeg så i øvrigt udtrykke min skuffelse over, at jeg netop over for hr. Arne Melchior må gøre opmærksom på, at det, vi hermed kræver af regeringen, er, at den skal indrette sig på parlamentarismens grundlag. Det er faktisk noget, der har været forudsætningen lige siden 1901, så helt nyt kan det vel ikke være for regeringen, at den må indrette sig på princippet: ingen over og ingen ved siden af folketetinget.

(Kort bemærkning).

Voigt (FP):

Med hensyn til den dagsorden, fru Grethe Fenger Møller omtalte, som hr. Brusvang havde fremsat, kan man virkelig tale om, at da var der rav i den. Da var man ude på at lave ballade, da skulle der rigtig være uro i gården, og det var tilmed den sidste dag, vi var herinde, før vi tog hjem på sommerferie, således at vi måtte sidde herinde hele natten. Jeg ved ikke, om det var hr. Brusvang selv, der udformede den dagsorden, der skabte denne ballade i gården.

Fru Lilli Gyldenkilde lykkedes det at blande grundlovens § 75 ind i dette ved at sige, at hun ikke kunne forstå, at vi kunne medvirke til dette, vi, der stod for friheden, når vi samtidig ønskede, at arbejdsløse skulle stille kl. 7 om morgenen, og at der skulle indføres et slavemarked. Jeg vil godt sige til fru Lilli Gyldenkilde: kunne hun dog ikke sammen med andre læse det omtalte forslag? Der er ikke tale om et slavemarked. Folk må da selv om, hvorvidt de vil møde op i henhold til det forslag, vi har fremsat. Vi har bare den opfattelse, at folk må lære, at når de vil nyde, så må de også yde. Det kan ikke